

Пам'яті А. Г.

Ярій, душе. Ярій, а не ридай.

У білій стужі сонце України.

А ти шукай — червону тіль калини

на чорних водах — тіль її шукай,

де жменька нас. Малесенька шопта

лише для молитов і сподівання.

Усім нам смерть судилася зарання,

бо калинова кров — така ж крута,

вона така ж терпка, як в наших жилах.

У сивій завірюсі голосіль

ці грона болу, що падуть в глибиль,

безсмертною бідомо окошились.